

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: N. Arabadji)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Malii, V. Cotorobai, D. Dulghieru)

Î N C H E I E R E

20 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Procuratura Generală,
Veaceslav Sobolevschi și Ministerul Justiției,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Veaceslav
Sobolevschi împotriva Ministerului Justiției, Ministerului Finanțelor, Procuraturii
Generale, Administrației Naționale a Penitenciarelor cu privire la încasarea
prejudiciului moral cauzat în rezultatul tragerii ilegale la răspundere penală și
arestare preventivă și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 07 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 07 noiembrie 2018, Veaceslav Sobolevschi a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Ministerului Justiției, Ministerului Finanțelor, Procuraturii
Generale și Administrației Naționale a Penitenciarelor cu privire la încasarea
prejudiciului moral cauzat în rezultatul tragerii ilegale la răspundere penală și
arestare preventivă și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că Procuratura Rîșcani, mun. Chișinău, în baza
ordonanței din 07 iulie 2015 a pornit urmărirea penală conform semnelor
compenței de infracțiune prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, pe faptul
dobândirii ilicite a bunurilor prin înșelăciune și abuz de încredere de la Eugeniu
Panciul, atribuindu-i cauzei penale nr. 2015021500.

A relevat că la data de 11 august 2015, conform ordonanței Procurorului în
Procuratura Rîșcani, mun. Chișinău, Nicu Șendrea, a fost pus sub învinuire,
încriminându-i-se săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal
cu semnele calificative - Escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altor
persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții
deosebit de mari.

A specificat că la 14 august 2015, conform procesului-verbal de reținere a fost
reținut pentru faptul că au existat temeieri pentru o bănuială rezonabilă precum că
a încercat să se ascundă de organul de urmărire penală. Tot la 14 august 2015, prin
încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău s-a dispus aplicarea în privința sa a
măsurii preventive sub formă de arest preventiv cu eliberarea mandatului de

arestare pe un termen de 30 de zile cu calcularea termenului din momentul reținerii până la 13 septembrie 2015.

A relatat că prin decizia din 20 august 2015 a Curții de Apel Chișinău a fost respins recursul declarat de avocatul Barbă Tudor, în interesele lui Veaceslav Sobolevschi cu menținerea încheierii din 14 august 2015 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău.

A mai menționat că prin încheierea din 10 septembrie 2015 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău s-a dispus admiterea demersului procurorului în Procuratura Rîșcani, mun. Chișinău, Nicu Șendrea, și s-a prelungit în privința lui Veaceslav Sobolevschi arestul preventiv cu 30 de zile, cu calcularea termenului din 13 septembrie 2015 până la 13 octombrie 2015.

Prin încheierea din 09 octombrie 2015 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău s-a dispus admiterea parțială a demersului Procurorului și în privința lui Veaceslav Sobolevschi s-a aplicat măsura preventivă de alternativă arestării preventive - arestarea la domiciliu pe un termen de 30 de zile din 13 octombrie 2015 până la 12 noiembrie 2015.

Prin încheierea din 11 noiembrie 2015 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău s-a dispus prelungirea arestului la domiciliu în privința lui Veaceslav Sobolevschi pe un termen de 30 de zile din data de 12 noiembrie 2015 până la data de 11 decembrie 2015.

Prin încheierea din 11 decembrie 2015 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău s-a dispus prelungirea arestului la domiciliu în privința lui Veaceslav Sobolevschi pe un termen de 30 de zile din data de 12 decembrie 2015 până la data de 11 ianuarie 2016.

Prin ordonanța Procurorului în Procuratura Rîșcani, mun. Chișinău, Andrei Dolghieru, din 31 decembrie 2015 s-a dispus scoaterea integrală de sub urmărirea penală pe cauza penală nr. 2015021500 a lui Veaceslav Sobolevschi cu clasarea procesului penal nr. 20015021500 din lipsa în acțiunile sale a elementelor infracțiunii de escrocherie, prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, deoarece raporturile dintre învinuit și partea vătămată au un caracter juridic civil.

Reclamantul a considerat că Procuratura Rîșcani, mun. Chișinău ilegal l-au tras la răspundere penală și ilegal i-au aplicat măsura preventivă arestul preventiv cu deținerea în Penitenciarul nr. 13 din mun. Chișinău în perioada 14 august 2015 – 13 octombrie 2015 și arestul la domiciliu în perioada 13 octombrie 2015 – 11 ianuarie 2016.

A menționat că în rezultatul tragerii ilegale la răspundere penală și aplicării sub arest preventiv și arest la domiciliu i-au fost cauzate suferințe psihice, zdruncinată sănătatea fiind nevoit să petreacă un tratament de lungă durată și înjosită demnitatea, cinstea și onoarea.

A mai indicat că a fost deținut în penitenciarul nr. 13 din mun. Chișinău în condiții inumane, degradante.

A evaluat tragerea ilegală la răspundere penală, arestul preventiv cu plasarea în penitenciarul nr. 13 din mun. Chișinău și arestul la domiciliu prin care i-a fost zdruncinată sănătatea, suferințe psihice și înjosită demnitatea, cinstea și onoarea la suma de 300 000 de lei.

Prin hotărârea din 19 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru cererea înaintată de Veaceslav Sobolevschi împotriva statului, în persoana Ministerului Justiției, Ministerului Finanțelor, Procuraturii Generale, Administrației Naționale a Penitenciarelor cu privire la încasarea prejudiciului

moral cauzat în rezultatul tragerii ilegale la răspundere penală și arestare preventivă și a cheltuielilor de judecată s-a admis parțial. S-a încasat din bugetul de Stat al RM, prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul lui Veaceslav Sobolevschi suma de 55 000 de lei, cu titlu de despăgubire a prejudiciului moral și cheltuielile de judecată, proporțional părții admise prin compensarea cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 4 000 de lei, iar în total suma de 59 000 de lei. În rest, cererea înaintată de Veaceslav Sobolevschi s-a respins ca neîntemeiată.

La 07 mai 2021, Veaceslav Sobolevschi a depus cerere de apel, solicitând casarea hotărârii cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă încasarea sumei de 300 000 de lei, cu titlu de recuperare a prejudiciului moral și cheltuieli de judecată în sumă de 15 000 de lei.

Prin încheierea din 07 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea lui Veaceslav Sobolevschi, privind repunerea în termenul de declarare a apelului. S-a repus în termen cererea de apel declarată de Veaceslav Sobolevschi împotriva hotărârii din 19 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Veaceslav Sobolevschi împotriva statului, în persoana Ministerului Justiției, Ministerului Finanțelor, Procuraturii Generale, Administrației Naționale a Penitenciarelor cu privire la încasarea prejudiciului moral cauzat în rezultatul tragerii ilegale la răspundere penală și arestare preventivă și a cheltuielilor de judecată. S-a ridicat de la examinare din instanța de apel, cererea de apel declarată de Veaceslav Sobolevschi, împotriva hotărârii din 19 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu expedierea dosarului în prima instanță pentru întocmirea hotărârii integrale, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Veaceslav Sobolevschi împotriva statului, în persoana Ministerului Justiției, Ministerului Finanțelor, Procuraturii Generale, Administrației Naționale a Penitenciarelor cu privire la încasarea prejudiciului moral cauzat în rezultatul tragerii ilegale la răspundere penală și arestare preventivă în sumă de 300 000 de lei și a cheltuielilor de judecată.

La 29 decembrie 2021, Ministerul Justiției a depus cerere de apel incident împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 07 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel declarată de Ministerul Justiției. S-a admis cererea de apel declarată de Veaceslav Sobolevschi. S-a modificat hotărârea din 19 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Veaceslav Sobolevschi împotriva Ministerului Justiției, Ministerului Finanțelor, Procuraturii Generale, Administrației Naționale a Penitenciarelor cu privire la încasarea prejudiciului moral cauzat în rezultatul tragerii ilegale la răspundere penală și arestare preventivă și a cheltuielilor de judecată, în partea cuantumului prejudiciului moral, prin mărirea sumei, de la 55 000 de lei până la 100 000 de lei. În rest hotărârea s-a menținut.

Pentru a decide astfel, prin prisma art. 10 alin. (1), 1405 alin. (1) Cod civil (în redacția în vigoare la data sesizării instanței), art. 53 alin. (2) din Constituția RM, art. 1, art. 2 alin. (1), 3, 6 lit. b) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, în coroborare cu actele cauzei și circumstanțele elucidate, Colegiul a conchis că incontestabil se denotă faptul că Veaceslav Sobolevschi este în drept de a pretinde repararea

prejudiciului cauzat în urma acțiunilor ilegale ale organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești.

Totodată, instanța de apel a considerat necesar a respinge alegațiile apelantului Ministerul Justiției cu referire la aceea că prezentul litigiu nu cade sub incidența Legii nr. 1545-XIII, deoarece după cum atestă lucrările dosarului s-a constatat cu certitudine că Veaceslav Sobolevski a fost supus urmăririi penale și aplicate în privința acestuia măsuri preventive neîntemeiate, fiind recunoscut în calitate de învinuit, pentru ca într-un final aceasta să fie scos de sub urmărire penală pe motivul neîntrunirii elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Corespunzător, Colegiul a concluzionat că reclamanta este în drept de a pretinde repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, așa cum, în procesul urmăririi penale nu s-a constatat fapta infracțională.

Colegiul a relevat că deși Sobolevski Veaceslav a fost scos de sub urmărire penală în temeiul unei ordonanțe irevocabile, până la emiterea ordonanței respective, reclamantul a fost recunoscut în calitate de învinuit și a fost supus măsurilor preventive, inclusiv măsura arestului preventiv, acțiuni prin care, în mod vădit au fost lezate drepturile reclamantului și care, consecvent, îi dau acestuia dreptul la compensarea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Mai mult, instanța a respins argumentele apelantului Ministerul Justiției privind lipsa unui act judecătoresc care ar atesta ilegalitatea acțiunilor organelor de urmărire penală, în condițiile în care organul de urmărire penală prin actul de scoatere de sub urmărire penală și clasarea procesului penal, dar și a aplicării măsurilor preventive, inclusiv sub formă de arest preventiv, a fost admisă lezarea drepturilor lui Veaceslav Sobolevski.

Colegiul nu a negat dreptul organelor de urmărire penală de a-și exercita atribuțiile de apărare a normelor de drept, însă în eventualitatea în care aceste acțiuni au limitat drepturile persoanelor în mod nelegitim, provocându-le daune, aceștia sunt pasibili și urmează să suporte consecința răspunderii pentru aceste acțiuni sub forma plății de despăgubiri.

Reținând prevederile art. 11 alin. (1) și (3) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, art. 1422 alin. (3), 1423 alin. (1) și (2) Cod civil (în redacția în vigoare la data sesizării instanței), instanța a conchis asupra temeiniciei cerinței formulate de Veaceslav Sobolevski cu privire la repararea prejudiciului moral, care a fost admis parțial, prin adjudecarea în favoarea reclamantei a prejudiciu moral cauzat ca urmare a acțiunilor ilegale a organului de urmărire penală.

Colegiul a subliniat că unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire.

În temeiul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit, iar cuantumul despăgubirilor trebuie în așa fel stabilit, încât să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victime.

Din înscrisurile anexate la dosar rezultă incontestabil faptul că lui Veaceslav Sobolevschi i-au fost cauzate suferințe psihice, prin faptul că a fost urmărită penal pentru săvârșirea unei infracțiuni pentru care legea penală prevede exclusiv pedeapsa cu închisoare.

În cazul dat, suferințele de natură fizică și psihică suportate de către Veaceslav Sobolevschi s-au manifestat prin faptul că aceasta a fost urmărit penal pentru acțiuni în care s-a constatat că lipsește faptul infracțiunii.

Prin urmare, apreciind în ansamblu circumstanțele speței și având în vedere principiile compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, natura dreptului lezat, caracterul și gravitatea suferințelor suportate, statutul social al persoanei, durata urmăririi penale și acțiunile de urmărire penală întreprinse în privința reclamantului/ apelant, Colegiul a constatat existența motivelor întemeiate de a acorda cuantumul prejudiciului moral în mărime de 100 000 de lei, care, în opinia instanței poate fi considerat ca o compensare ce ar aduce satisfacție echitabilă persoanei, fiind una suficientă și în același timp neexcesivă în raport cu încălcarea admisă.

Totodată, Colegiul a conchis că suma sus-menționată a compensației prejudiciului moral în mărime de 100 0000 de lei corespunde jurisprudenței CtEDO în cauze similare, iar în acest context cuantumul de 55 000 de lei acordat de instanța de fond în calitate de prejudiciu moral este unul vădit insuficient.

Pe cale de consecință, reieșind din circumstanțele constatate, Colegiul a constatat că, reieșind din natura litigiului, ținând cont de necesitatea asigurării atribuirii unei satisfacții echitabile, cuantumul prejudiciului moral care urmează a fi recuperat în mărime de 100 000 de lei reprezintă o satisfacție echitabilă în raport cu drepturile lezate.

De altfel, instanța de apel a conchis că mărimea compensației solicitate spre încasare de către Veaceslav Sobolevschi cu titlu de reparare a prejudiciului moral în sumă de 300 000 de lei, este una excesivă, motiv din care nu poate fi satisfăcută integral.

Colegiul a considerat reală, rezonabilă și necesară suma de 4 000 de lei, ce constituie cheltuieli de asistență juridică suportate, ce urmează a fi încasată în beneficiul lui Veaceslav Sobolevschi cu titlul de cheltuieli de asistență.

La 03 mai 2022, prin intermediul poștei, Procuratura Generală a declarat recurs, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel la examinarea cauzei nu a constatat just și a dat o apreciere incorectă situației de fapt, mai mult nu a examinat cauza sub toate aspectele și nu a stabilit cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt caracteristice raportului juridic.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

La 01 iunie 2022, Veaceslav Sobolevschi a declarat recurs, solicitând casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată la examinarea cauzei nu au constatat just și au dat o apreciere incorectă situației de fapt, mai mult

nu au examinat cauza sub toate aspectele și nu au stabilit cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt caracteristice raportului juridic.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

La 17 iunie 2022, Ministerul Justiției a declarat recurs, solicitând casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu adoptarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată la examinarea cauzei nu au constatat just și au dat o apreciere incorectă situației de fapt, mai mult nu au examinat cauza sub toate aspectele și nu au stabilit cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt caracteristice raportului juridic.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 07 aprilie 2022 și a expediat-o participanților la proces la 20 aprilie 2021 (f.d. 226, Vol. I), astfel, recursurile declarate la 03 mai 2022, 01 iunie 2022 și 17 iunie 2022, sunt în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 18 mai 2022, 02 iunie 2022 și la 21 iunie 2022 instanța de recurs a comunicat intimaților recursurile, informând despre necesitatea depunerii referinței.

Astfel, la 04 iulie 2022, Procuratura Generală a depus referință, prin care și-a expus opinia vis-a-vis de recursurile declarate.

Examinând temeiurile recursurilor declarate de Procuratura Generală, Veaceslav Sobolevschi și Ministerul Justiției, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile ca inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate

sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Procuratura Generală, Veaceslav Sobolevschi și Ministerul Justiției, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursurile declarate de Procuratura Generală, Veaceslav Sobolevschi și Ministerul Justiției, ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Procuratura Generală, Veaceslav Sobolevschi și Ministerul Justiției, împotriva deciziei din 07 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Maria Ghervas

Galina Stratulat